

Fuqia për të dashur (3:14–21)

A kërkoni gjëra të mëdha në lutjet që bëni? E. M. Baunds ka shprehur tri ide në lidhje me lutjen: «Nuk ka asgjë në tokë apo në qiell, të tashme apo të përjetshme, që Biri i Perëndisë nuk e ka siguruar për ne... Perëndia na urdhëron që të vijmë pa ngurruar para fronit të hirit të Tij. Perëndia lavdërohet dhe Krishti nderohet kur ne kërkojmë shumë.» A e lavdëron Perëndinë dhe a e nderon Krishtin kisha juaj duke kërkuar shumë në lutjet e saj?

Pali e dinte se ç' donte të thoshte të luteshe për gjëra të mëdha. Te Efesianëve 3:14–21, ai u lut për një kishë (bashkësi) lokale, për trupin e Krishtit në Efes. Çfarë lutje më e mirë se kjo mund të bëhej në emër të një kishe lokale? Perëndia u lavdërua dhe Krishti u nderua nga «lutja në sasi të madhe».

Për këtë arsye unë po i ul gjunjtë e mi përpara Atit të Zotit tonë Jezu Krisht, nga i cili merr emër çdo familje në qiejt dhe mbi tokë, që t'ju japë, sipas pasurisë së lavdisë së vet, të forcoheni me fuqi nëpërmjet Frymës së tij në njeriun e përbrendshëm, që Krishti të banojë në zemrat tuaja me anë të besimit, që, të rrënjosur dhe të themeluar në dashuri, të mund të kuptoni me të gjithë shenjtorët cila është gjerësia, gjatësia, thellësia dhe lartësia, dhe ta njihni dashurinë e Krishtit që tejkalon çdo njohuri, që të mbusheni me tërë plotësinë e Perëndisë.

Tani atij që, sipas fuqisë që vepron në ne, mund të bëjë jashtë mase më tepër nga sa kërkojmë ose mendojmë, atij i qoftë lavdia në kishën në Krishtin Jezus për të gjithë brezat, në jetë të jetëve. Amen (3:14–21).

Do të ndalemi në tre mësimet të rëndësishme, që

dalin nga studimi i kësaj lutjeje

PERËNDIA NA JEP FUQINË PËR TË DASHUR TË TJERËT

Pali kishte në mendje trupin e Krishtit, kishën. Ai dëshironte ta shikonte trupin e Krishtit, të bëhej ashtu siç e dëshiron Perëndia. Ai ëndërronte për një kishë të fortë, të bashkuar dhe të mbushur me dashuri.

Çfarë do të duhej për këtë? Do të duhej fuqia e Perëndisë, prandaj Pali lutet që Perëndia t'ju japë kristianëve në Efes fuqinë e Tij. Vargu 16 thotë: «Që t'ju japë, sipas pasurisë së lavdisë së vet, të forcoheni me fuqi nëpërmjet Frymës së tij në njeriun e përbrendshëm, që Krishti të banojë në zemrat tuaja nëpërmjet besimit» (3:16–17).

Cila është nevoja më e madhe që ka një kishë? Çfarë do më shumë se çdo gjë një bashkësi? Dikush mund të përgjigjej: «Kemi nevojë për një ndërtesë e re.» Dikush tjetër mund të thoshte: «Kemi nevojë për më shumë njerëz për të shërbyer.» Kurse dikush tjetër mund të sugjeronte: «Kemi nevojë që të ndalojmë së ankuari gjithë kohën.»

Pali donte që të gjithë ne, si kristianë, ta kuptojmë se nevoja jonë më e madhe është nevoja për fuqinë e Perëndisë. Kjo fuqi vjen me anë të lutjes. Në mënyrë që çdo kishë të kënaqet Perëndinë duhet fuqi hyjnore, e cila vjen nëpërmjet *lutjes*. Pali e dinte këtë, kështu që u lut për të në gjunjë.

Fuqia vjen me anë të lutjes, por ku vepron kjo

fuqi? Te vargu 16 thuhet se vendi ku vepron kjo fuqi është «njeriu i përbrendshëm». «Njeriu i përbrendshëm» nënkupton atë pjesë të qenies njerëzore që kontrollon mendimet, veprimet, arsyen dhe ndjenjat e individit. Në mënyrë që njeriu i brendshëm të kontrollojë si duhet jetën e një kristiani, ai ka nevojë për fuqi hyjnore.

Kam një kompjuter portativ që mund të punojë me bateri për pak kohë. Pas njëfarë kohe drita jeshile fiket dhe kompjuteri fillon të sinjalizojë se bateria po mbaron. Në qoftë se dua të vazhdoj ta përdor kompjuterin, nuk kam zgjidhje tjetër përveçse ta furnizoj me energji nga ndonjë burim tjetër.

Ju nuk funksiononi me bateri shpirtërore, por keni energji të brendshme sa të një baterie. Ndoshta drita jeshile ndriçon në jetën tuaj. Ndoshta keni energji të brendshme të mjaftueshme. Nga ana tjetër, energjia juaj shpirtërore mund të jetë duke mbaruar. Mund të vini re se energjia që keni mezi ju del për t'u kujdesur për vete dhe se nuk keni fare energji për nevojat dhe shqetësimet e të tjerëve.

Gjatë ditëve të vështira, kur luftonte kundër kancerit, Rendi Bekton nuk kishte shumë energji fizike, shpirtërore e mendore. Por ai e gjeti burimin e energjisë të Perëndia. Këtë donte t'u shpjegonte të tjerëve me anë të poemës së tij: «Më ndihmo, o Perëndi!»

Dhimbjen nuk mund ta duroj

Pa Ty.

Lodhjen dhe frikën
nuk mund ta përballoj

Pa Ty.

Drita e syve të mi është si një qiri që dridhet
dhe është errësirë

Pa Ty.

E them:

Kam frikë për vdekje

Pa Ty.

Nuk kam më burim besimi

Pa Ty.

Kështu që, më ndihmo Perëndi

të bëj përpara

Me Ty.

Ti je e vetmja shpresë për mua!

Ai që ka nevojë më shumë për forcën e Perëndisë është njeriu ynë i brendshëm.

Vini re diçka tjetër në lutjen e Palit. Qëllimi i dhënies së fuqisë së Perëndisë jepet në vargun 17: «Që Krishti të banojë në zemrat tuaja me anë të besimit.» Janë dy fjalë greke që përkthehen «banoj». Njëra do të thotë të qëndrosh në një vend përkohësisht. Fjala tjetër greke do të thotë «të zesh

vend». Është si ndryshimi midis një hoteli dhe një shtëpie. Mund të qëndrojmë në hotel për ca kohë, por shtëpia është vendi ku jetojmë. Pali përdori fjalën e dytë (katikéo) që do të thotë banim i përhershëm.

Pali u lut që Perëndia t'u jepte fuqinë e Tij kishave të Krishtit, në mënyrë që Jezusi të kishte shtëpinë e tij në zemrat tona. Jezusi nuk do që të jetë mysafir në zemrat tona. Ai do të banojë përgjithmonë në zemrat tona.

Si mund ta dimë ne se Jezusi banon në jetën tonë? Çfarë na tregon se Ai banon brenda nesh dhe brenda kishës lokale? Pali tha se, kur fuqia e Perëndisë është me të vërtetë e pranishme në një bashkësi, dashuria e thellë do të ekzistojë midis kristianëve atje. Ne do të jemi «të rrënjosur e të themeluar në dashuri». Dashuria në kishë tregon për prezencën e Zotit. Ky parim duhet theksuar përsëri: Dashuria në kishë tregon për prezencën e Zotit.

Uilard Teit theksoi rëndësinë e dashurisë në që duhe të lidhë anëtarët e bashkësisë:

Më kujtohet që njëherë po udhëtoja drejt një qyteti të vogël, në veri të Dallasit, për një seminar dhe nuk e dija me saktësi se ku ishte ndërtesa e kishës, në të cilën do të zhvillohej seminari. Kështu, ndalova në një stacion karburanti. Iu afrova një djali të ri që po furnizonte makinën me benzinë dhe e pyeta nëse e dinte ku ishte vendi që po kërkoja.

«Jo, nuk e di», u përgjigj.

Pastaj hyra brenda dhe pyeta pronarin. As ai nuk dinte gjë për kishën. Na u desh të shikonim në librin e telefonave.

Ata nuk ishin kundër kishës. Ata thjesht nuk e dinin që kisha ekzistonte!...

Për fat të keq, më ka qëlluar edhe herë të tjera të takoj njerëz që nuk e dinë se kisha ekziston. Por e dini se çfarë do doja të më kishin thënë ata që pyeta për kishën? Do doja të më ishin përgjigjur kështu: «Janë një grup njerëzish që mblidhen në atë ndërtesën atje. Nuk e di se çfarë janë apo si quhen, por janë njerëzit më të dashur që kam parë në jetën time. Kujdesen për njëri-tjetrin dhe kujdesen edhe për nevojat e të tjerëve, gjithashtu. Mund të shkosh e të shikosh vetë se kush janë.

Dashuria në kishë tregon për praninë e Zotit. Perëndia u jep kristianëve fuqinë për të dashur njëri-tjetrin.

PERËNDIA NA JEP FUQI PËR TË KUPTUAR DASHURINË E JESUSIT

Pali donte që kristianët të kuptojnë përmasat e dashurisë së Krishtit:

Që, të rrënjosur dhe të themeluar në dashuri, të mund të kuptoni me të gjithë shenjtorët cila është gjerësia, gjatësia, thellësia dhe lartësia, dhe ta njihni dashurinë e Krishtit që tejkalon çdo njohuri (3:17, 19a).

A keni qëndruar ndonjëherë në breg të detit? Imagjinoni se sa kohë do të duhej për të matur dimensionet e oqeanit me një vizore shkolle. Koha që do të duhej për këtë nuk krahasohet me përpjekjet për të matur dashurinë e Jezusit për ne.

Një këngë, që këndohet shpesh nga fëmijët në kishë, thotë: «Jezusi më do! Këtë e di.» Nuk mund ta dimë me saktësi se sa na do Jezusi, në qoftë se Perëndia nuk na jep fuqinë për ta kuptuar këtë.

Duhet të kemi forcë nga Perëndia që të kuptojmë *gjerësinë* e dashurisë së Krishtit. Dashuria e Tij është për të gjithë njerëzimin, për çdo burrë, grua, djalë dhe vajzë në botë. Ai ju njeh, ju di edhe emrin. Ai njeh pamjen tuaj. Ai njeh tingullin e të qeshurës suaj. Ai e njeh menjëherë zërin tuaj. Ai njeh edhe shqetësimet që fshihni prej të tjerëve. Nuk është e nevojshme të përpiqeni t'i bëni përshtypje apo të tërhiqni vëmendjen e Tij. Nuk duhet të kaloni netë pa gjumë duke menduar nëse Ai ju do apo jo. Jezusi ju do!

Duhet të kemi forcë nga Perëndia për të kuptuar *gjatësinë* e dashurisë së Krishtit. Dashuria e tij shtrihet nga përjetësia në përjetësi. Ai ju ka dashur para se të lindnit. Ai ju do tani më shumë se ç'ju do çdo njeri tjetër në botë. Ai do t'ju dojë përgjithmonë. Edhe sikur të mos e doni, Ai prapë se prapë ju do. Asgjë nuk mund ta bëjë Jezusin të mos ju dojë më.

Në botën tonë e kemi të vështirë të kuptojmë dashurinë pa fund. Ne jemi mësuar me dashurinë me kusht. Ne njohim dashurinë e llojit: «*për aq kohë sa*». Njerëzit, në përgjithësi, na duan për aq kohë sa jemi të mirë me ta. Megjithatë, Jezusi na do me një dashuri pa kushte, me një dashuri pa fund.

Duhet të kemi forcë nga Perëndia që të kuptojmë *lartësinë* e dashurisë së Krishtit. Ai është në qiell me Atin dhe do që të jemi edhe ne atje. Dashuria e Tij shkon aq lart, sa ai nuk do që të kënaqemi me pak, por do që ne të gjithë të gëzojmë në praninë e Perëndisë. Satani do që të kënaqemi me pak. Ai do që të kënaqemi me veshjet, makinat, punën, lojrat dhe, në këtë mënyrë, të harrojmë se çfarë do të na japë Jezusi. Jezusi do të na japë qiellin, jetën e përjetshme, gëzimin, paqen dhe një shtëpi të përgatitur për ne në qiell, së bashku me privilegjin

për të jetuar përgjithmonë me Atin tonë qiellor.

Duhet të kemi forcë nga Perëndia që të kuptojmë *thellësinë* e dashurisë së Krishtit. Ajo është aq e thellë sa që Jezusi i tha lamtumirë qiellit që të vinte në tokë për të lindur në një stallë, aq e thellë sa që Jezusi, me vullnetin, e Tij vdiq në kryq, aq e thellë sa që Jezusi mori mbi vete të gjitha mëkatet tona në kryq, aq e thellë sa që Jezusi doli nga varri i ringjallur, për të qenë Shpëtimtari, Zoti dhe Miku ynë.

Ja arsyetimi im: Kur ne, kristianët, përfshihemi nga realiteti i dashurisë së Tij për ne, jeta jonë do të ndryshojë. Nuk mund ta kuptojmë dashurinë e Krishtit dhe, në të njëjtën kohë, të vazhdojmë të mos i duam njerëzit rreth nesh. Nuk mund ta kuptojmë dashurinë e Krishtit dhe, në të njëjtën kohë, të mos u flasim të tjerëve për atë dashuri. Ajo duhet të shkojë drejt të tjerëve. Nuk mund ta kuptojmë dashurinë e Krishtit dhe, në të njëjtën kohë, të sillemi keq me dikë, sepse e dimë se sa shumë e do Jezusi atë njeri.

Nuk mund ta kuptojmë dashurinë e Krishtit dhe, në të njëjtën kohë, të mos duam ta adhurojmë dhe ta lavdërojmë Atë. Nuk mund ta kuptojmë dashurinë e Krishtit dhe, në të njëjtën kohë, të mos duam t'i shërbejmë Atij dhe ta nderojmë Atë me çdo mënyrë.

Duhet të mbajmë mend se fuqia për të kuptuar dashurinë e Krishtit nuk vjen nga brenda nesh. Duhet të ulemi në gjuhë dhe të lutemi për të. Vetëm Perëndia na jep fuqinë për ta kuptuar atë. Lutuni që fuqia e Perëndisë të vijë në bashkësinë tuaj. Lutuni që vëllezërit dhe motrat tuaja në Krisht të kenë fuqinë për të dashur njëri-tjetrin, ashtu si do Perëndia. Lutuni për veten dhe për bashkësinë, që të keni fuqinë për të kuptuar si asnjëherë tjetër dashurinë e mrekullueshme të Jezusit. Lutuni për secilin anëtar në veçanti. Lutuni për fuqinë e Perëndisë në jetën e tyre. Pastaj u tregoni atyre që jeni lutur për ta.

PERËNDIA NA JEP FUQI QË TË MBUSHEMI ME PLOTËSINË E TIJ

Pali u lut që kristianët ta njohin «dashurinë e Krishtit që tejkalon çdo njohuri». Pse? Vargu 19 na jep arsyen: «që të mbusheni me plotësinë e Perëndisë».

Uilbur Çapman tregoi për një njeri që kaloi vite i ndarë nga familja. Jeta që zgjodhi e rrënoi atë. Ai jetoi në varfëri duke lypur që të mbijetonte. Një ditë

ai po lypte pranë një stacioni treni. Ndërsa njëri prej pasagjerëve zbriti, lypësi e preku në shpinë duke i thënë:

«Zotëri, a mund të më jepni një qindarkë? Vetëm një qindarkë.»

Pasagjeri u kthye dhe lypësi zgjati dorën. Lypësi e pa pasagjerin në fytyrë...dhe kur e pa u zverdh. Ai pasagjer ishte i ati. Kishte vite që nuk e shikonte.

«At, a e di se kush jam?», e pyeti.

Ati e përqafoi birin. Lotët i rridhnin faqeve. «Bir, më në fund të gjeta. Pas gjithë këtyre viteve, më në fund të gjeta. Kërkon një qindarkë? Gjithë çfarë kam është e jotja.»

Sa shumë prej nesh janë si ky lypës? Lutemi për një qindarkë, ndërkohë që Ati ynë në qiell dëshiron të derdhë pasuritë e qiellit mbi ne. Mendojmë se kemi gjetur jetën, kur blejmë një makinë, kur blejmë rroba të reja apo kur rritemi në përgjegjësi në punë. Na duket sikur një natë e kaluar me shoqërinë është gjëja më e mirë që mund të provojmë në jetë. Punojmë për dyzet vjet që të dalim në pension dhe të bëjmë çfarë të duam gjatë viteve të tjera që na ngelen. Kënaqemi me një qindarkë, ndërkohë që Ati ynë do që ne të «mbushemi me tërë plotësinë e Perëndisë».

Çfarë do të thotë të jemi të «mbushur me tërë

plotësinë e Perëndisë»? Do të thotë të jemi si Jezusi, të kemi mendjen e Tij, të mendojmë si Ai, të veprojmë si Ai, të kemi mirësinë e Tij, dashurinë e Tij dhe përkushtimin e Tij ndaj vullnetit të Perëndisë. Do të thotë të kemi besimin që Ai ka tek Ati, zellin e Tij për jetën, gëzimin dhe mirësinë e Tij. Do të thotë të kemi aftësinë e vetë Jezusit për të nderuar Atin. Kjo është jeta e vërtetë!

KONKLUZION

Perëndia do që çdo kishë të ketë fuqinë e Tij. Ai do që kishat të kenë fuqinë që i forcon kristianët për të dashur njëri-tjetrin, për të kuptuar dashurinë që Jezusi ka për ne dhe fuqinë për të qenë si Jezusi.

Në qoftë se keni vështirësi për të qenë kristianë të mirë apo për të kuptuar se sa shumë ju do Jezusi, filloni të luteni. Në qoftë se vini re se keni vështirësi ndërsa përpiqeni të bëheni si Jezusi, atëherë ky është momenti për t'u lutur.

Perëndia do t'ju mrekullojë me mënyrën se si do t'i përgjigjet lutjes suaj.

«Tani atij, që, sipas fuqisë që vepron në ne, mund të bëjë jashtë mase më tepër nga sa kërkojmë ose mendojmë, atij i qoftë lavdia në kishën në Krishtin Jezus për të gjitha brezat, në jetë të jetëve. Amen» (3:20–21).

Autor: *Rusty Peterman*
Marrë nga seria: *"Efesianëve"*
© 2003 E VERTETA PER SOT
Të gjitha të drejtat të rezervuara